αφιέρωμα //

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΝΤΕΠΥ ΚΟΥΡΕΛΛΟΥ

Παγκόσμια Ημέρα Αδέσποτων Ζώων

Γιατί έχουμε τόσα αδέσποτα ζώα; Είναι θέμα παιδείας ή απουσίας εθνικής στρατηγικής; Πώς πρέπει να μιλήσουμε στα παιδιά για τα μικρά ζώα; Γιατί για τις υιοθεσίες αδέσποτων ζώων από την Ελλάδα στο εξωτερικό γίνεται τόση φασαρία;

Παγκόσμια Ημέρα Αδέσποτων Ζώων η 4η Απριλίου και τα παραπάνω ερωτήματα γίνονται ακόμα πιο βασανιστικά.

Τέσσερις καλλιτέχνες μάς εξομολογούνται τη σχέση τους με το πρώην αδεσποτάκι τους για να δώσουν ελπίδα σε μια γενιά πολιτών που πρέπει να μάθει ότι υιοθετούμε και δεν αγοράζουμε μικρά ζώα και να συνειδητοποιήσει σκληρές αλήθειες – πως ο σκύλος και η γάτα στο «μεταλλαγμένο» αστικό τοπίο που έχουμε δημιουργήσει δεν έχουν πιθανότητες μακροζωίας, πως και τα ζώα αγαπούν, σκέφτονται, λυπούνται...

Κυρίως, πως τελικά είναι δική μας ευθύνη η ευζωία τους.

Κακοποίηση των ζώων σημαίνει εγκληματικότητα

Αν και ο αριθμός των αδέσποτων ζώων δεν έχει επίσημα καταμετρηθεί από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, ως εκ τούτου δεν υπάρχουν επικαιροποιημένα επίσημα κρατικά στοιχεία, υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα διαβιώνουν 1,8 εκατομμύρια αδέσποτοι σκύλοι και περίπου 2 εκατομμύρια αδέσποτες γάτες.

Με 120 φιλοζωικές οργανώσεις, 40 δημοτικά κυνοκομεία και 1,3 εκατ. ευρώ που δίνονται κάθε χρόνο στους δήμους για προγράμματα εμβολιασμού και στειρώσεων αδέσποτων ζώων, οι συνθήκες διαβίωσης των ζώων στο μεγαλύτερο ποσοστό τους είναι άθλιες. Και στους δρόμους, όμως, όπου ζουν, η ζωή τους δεν είναι καθόλου εύκολη.

Στην Ελλάδα υπολογίζεται ότι κακοποιούνται, είτε ενεργητικά είτε παθητικά, περίπου 870.000 ζώα και βρίσκεται ανάμεσα στις 10 πρώτες χώρες που κακοποιούν περισσότερο τα ζώα. Συγκεκριμένα, η Ιαπωνία, η Κίνα, η Αυστραλία, η Ισπανία, η Αίγυπτος, η Βενεζουέλα, η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Ελλάδα και η Ολλανδία είναι κατά σειρά οι χώρες που έχουν τα περισσότερα περιστατικά κακοποίησης ζώων.

Εκτιμάται ότι το 70% των ζώων που δέχονται βία από τους ανθρώπους είναι σκύλοι, το 21% γάτες και το 24% άλλα ζώα, κυρίως κτηνοτροφίας.

Όπως αναφέρει η μη κυβερνητική οργάνωση για την ηθική μεταχείριση των ζώων PETA, όταν ένα άτομο κακοποιεί τα ζώα, φαίνεται πως δεν έχει συνείδηση και τύψεις γι' αυτό που κάνει. Ο άνθρωπος που χτυπάει, δηλητηριάζει, πυροβολεί, μαχαιρώνει, καίει, πετάει από ύψος, βασανίζει, ακρωτηριάζει, πνίγει ένα ζώο το κάνει σκόπιμα. Μια άλλη μορφή όμως κακοποίησης είναι και η μη τήρηση των όρων ευζωίας. Παθητική κακοποίηση θεωρείται η έλλειψη καταλύματος ή ακόμα και το κατάλυμα που δεν είναι άνετο, υγιεινό και κατάλληλο ώστε το ζώο να μπορεί να βρίσκεται στη φυσική όρθια στάση του, να κάνει φυσικές κινήσεις ή την απαραίτητη άσκηση για την υγεία και την ευζωία του. Επίσης, η μόνιμη αλυσόδεση ή η διαβίωση εντός ακατάλληλων κατασκευών, όπως σε μεταλλικές κατασκευές, βαρέλια, χαρτόκουτα, παλέτες, τελάρα κ.λπ.

Σε πολλές περιπτώσεις τέτοιες αποτρόπαιες πράξεις προκύπτουν από μια εμφανή ανάγκη για εξουσία και έλεγχο, η οποία συνοδεύεται από έλλειψη ενσυναίσθησης. Τα ζώα, και ειδικά αυτά που δεν μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, γίνονται στόχος, γιατί ο δράστης δεν αναγνωρίζει ή δεν ενδιαφέρεται για τον σωματικό και ψυχολογικό πόνο που θα προκαλέσει. Γι' αυτό και η σκληρότητα απέναντι στα ζώα είναι ένδειξη δυνητικής κακοποίησης των ανθρώπων.

Στην Ελλάδα, τα αδικήματα κατά των ζώων θεωρούνται πλημμελήματα και όχι κακουργήματα, ακόμα και η θανάτωση, και τιμωρούνται από 1 έως 5 χρόνια φυλάκισης, όπου ο χρόνος φυλάκισης δεν πάει πάντα αναλογικά με τη βαρβαρότητα του εγκλήματος. Η χρηματική ποινή που επιβάλλεται στο δικαστήριο είναι από 5 έως 15.000 ευρώ, ενώ η διοικητική ποινή είναι 30.000 ευρώ για κάθε ζώο που έχει κακοποιηθεί.

Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να καταγγέλλεται κάθε παρόμοιο περιστατικό. Η καταγγελία πρέπει να γίνεται στο αστυνομικό τμήμα και να είναι όσο το δυνατόν πιο τεκμηριωμένη, για να διευκολύνεται η ΕΛ.ΑΣ. στο έργο της.

Η Παγκόσμια Ημέρα των Αδέσποτων δεν είναι ημέρα γιορτής, αλλά ημέρα προβληματισμού και κινητοποίησης.

«Όλα τα ζώα γεννιούνται με ίσα δικαιώματα στη ζωή και στη δυνατότητα ύπαρξης» αναφέρεται στο Άρθρο 1 της Διεθνούς Διακήρυξης των Δικαιωμάτων των Ζώων.

Κάθε πράξη που χωρίς λόγο προκαλεί θάνατο ζώου είναι βιοκτονία, είναι έγκλημα απέναντι στη ζωή.

Φωτογραφία: Ολυμπία Κρασαγάκη

Φωτογραφία: Emmanouel Komninos

«Υιοθέτησα ένα πρώην αδέσποτο»

Ο Γιώργος Νανούρης, η Κατερίνα Μισιχρόνη, η Σαββέρια Μαργιολά και η Κατερίνα Αντωνιάδου υιοθέτησαν ένα πρώην αδέσποτο και περιγράφουν τη ζωή δίπλα του.

Δεν είναι εύκολο να έχεις σκύλο, κι ας το συνιστούν 60 διαφημιστές για χαρτί υγείας. Πολλές φορές δεν είναι καν ωραίο. Δεν υπάρχει τίποτα γοητευτικό στα συντρίμμια που κάποτε ήταν τα έπιπλα βεράντας σου. Κι αυτό επειδή δεν τον πήγες βόλτα επειδή έβρεχε, βαριόσουν, βιαζόσουν. Όλα αυτά, όμως, δεν απασχολούν τον σκύλο σου. Η βόλτα είναι θεσμός και όλοι γνωρίζουν τι κάνουν οι θεσμοί αν προσπαθήσεις να τους αψηφήσεις.

Ο σκύλος είναι σκληρός διαπραγματευτής: διεκδικεί τον χώρο σου, καθορίζει το πρόγραμμά σου, σε αλλάζει. Προς το καλύτερο. Σε βάζει σε μια άτακτη σειρά, σε φέρνει αντιμέτωπο με τον «χειρότερο εφιάλτη σου», αυτόν όπου έστω για μισή ώρα υπάρχει ένας κόσμος χωρίς ΕΝΦΙΑ, φόρο εισοδήματος και έκτακτη εισφορά. Γιατί τον σκύλο σου δεν τον ενδιαφέρουν οι προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, ούτε οι ταμειακές σου οφειλές. Διαθέτει μια φυσική ροπή προς την τεμπελιά που είναι μεταδοτική και σωτήρια, ένα ένστικτο ανεξάντλητης χαράς, μια μόνιμη αθωότητα και περιέργεια για τα δώρα της στιγμής. Ζει

για το τώρα, χωρίς δεύτερες σκέψεις.

Η ηθοποιός Κατερίνα Μισιχρόνη αυτό το διάστημα παίζει στο «Δείπνο», στο Σύγχρονο Θέατρο, ενώ παράλληλα βρίσκεται σε γυρίσματα για το «Έξι νύχτες στην Ακρόπολη», που θα προβάλλεται από του χρόνου στην ΕΡΤ, περιμένοντας τα γυρίσματα του «Λόγω Τιμής». Πάρα το πρόγραμμα απαιτήσεων, ποτέ δεν αμελεί την Μπιζού, τη σκυλίτσα της.

«Έχω τη χαρά να συνυπάρχω με την Μπιζού τα τελευταία 13 χρόνια! Πρόκειται για ένα καφετί dachshund, κοινώς "λουκάνικο". Τη συνάντησα τυχαία ένα βράδυ στη Θεσσαλονίκη. Έτρωγα σε ένα εστιατόριο και δίπλα μου έτρωγε ένα κορίτσι που κρατούσε στα πόδια του ένα μικρό μαύρο πουγκί, απ' όπου προεξείχε ένα τοσοδούλικο καφέ κεφαλάκι. Αναπόφευκτα, μου τράβηξε το βλέμμα και αφού ήδη το χάιδευα κανένα δεκάλεπτο, το κορίτσι μού είπε πως μόλις είχε γεννήσει το σκυλί της και επειδή δεν μπορούσε να κρατήσει όλα τα κουτάβια έψαχνε να το δώσει. Ήταν έρωτας με την πρώτη μάτια. Εκείνο το βράδυ έφυγα από το εστιατόριο κρατώντας την Μπιζού».

Μια γλυκιά πρώτη γνωριμία. Δυστυχώς, αυτή είναι η μειοψηφία στους ελληνικούς δρόμους. Για παράδειγμα, η τραγουδίστρια Σαββέρια Μαργιολά βρήκε τις σκυλίτσες της στα... σκουπίδια. «Έχω δύο θηλυκές σκυλίτσες, τη λευκή Νάγια και τη μαύρη-κανελιά Τσίκα. Είναι 1,5 χρονών και είναι αδερφές. Ένα βράδυ, γυρνώντας στο σπίτι μαζί με μια καλή μου φίλη, ξαφνικά ακούσαμε το κλάμα τους μέσα από έναν κάδο σκουπιδιών. Σταματήσαμε και κατεβήκαμε να δούμε τι συμβαίνει. Αναποδογυρίζοντας τον κάδο είδαμε τέσσερα νεογέννητα κουτάβια στον πάτο, σε άθλια κατάσταση, μέσα σε μια κούτα. Συγκλονιστήκαμε. Μας ήταν αδιανόητο πως υπάρχουν άνθρωποι με τόσο απάνθρωπη συμπεριφορά. Τα πήραμε σπίτι και με τη βοήθεια μιας φιλόζωης κυρίας τα φροντίζαμε μέρα-νύχτα. Όταν έγιναν 3 μηνών, αρχίσαμε να βάζουμε αγγελίες για την υιοθεσία τους κι εμείς οικογενειακώς αποφασίσαμε να υιοθετήσουμε αυτά τα δύο θηλυκά».

Η Σαββέρια, που αυτή την περίοδο ετοιμάζεται να ηχογραφήσει ένα καινούργιο τραγούδι, ενώ προγραμματίζει τις καλοκαιρινές της παραστάσεις, έχει ολοκληρωμένη απάντηση στο κλασικό ερώτημα «γιατί έχουμε τόσα αδέσποτα;» και δεν μασάει τα λόγια της. «Θεωρώ πως οφείλεται στην κοινωνική μας ανευθυνότητα, στην έλλειψη γνώσης και τη λάθος νοοτροπία σχετικά με τη στείρωση, αλλά και στους ανεπαρκείς μηχανισμούς της πολιτείας», ενώ η Κατερίνα Μισιχρόνη γίνεται ακόμα πιο σκληρή με την ανθρώπινη ύπαρξη: «Γιατί έχουμε μάθει κυρίως να παίρνουμε και όχι να δίνουμε».

Οι δυο τους αφιερώνουν ουσιαστικό χρόνο στα κατοικίδιά τους. Άλλωστε η σχέση αυτή είναι απαιτητική. «Λατρεύω τα παιχνίδια και την απογευματινή βόλτα μαζί τους. Είναι στιγμές γεμάτες χαρά και για εκείνες και για μένα. Επίσης μοναδικές και οι στιγμές να απολαμβάνουμε παρέα τη ζεστασιά του σπιτιού μετά από μια κουραστική μέρα» λέει η Σαββέρια. Από την άλλη, η Κατερίνα απολαμβάνει περισσότερο το πρωινό ξύπνημα, «τη στιγμή που ξυπνάει το πρωί και θα έρθει να βάλει τη μουσούδα της στο κρεβάτι μου, αλλά και το βράδυ, όταν λίγο πριν με πάρει ο ύπνος "χουζουρεύουμε" μαζί».

Η σχέση τους με τα ζώα τους προφανώς είναι ξεχωριστή. Τι τους έχουν μάθει, όμως, τα σκυλιά τους; Κάτι που δεν θα μπορούσε να τους το διδάξει ένας άνθρωπος; «Την υπομονή, την ανιδιοτελή αγάπη και την αντανακλαστική χαρά» ισχυρίζεται η Κατερίνα. «Μέσα από τη μη λεκτική επικοινωνία και την άνευ όρων αγάπη τους έχω μάθει να επικοινωνώ μαζί τους με έναν διαφορετικό τρόπο, πιο βαθύ και πιο ουσιαστικό, που με κάνει καλύτερο άνθρωπο. Επίσης, μου ενίσχυσαν τις έννοιες της αφοσίωσης και της απόλυτης αρμονίας με το περιβάλλον» λέει η Σαββέρια.

The cat lovers

Για αιώνες η γάτα, όπως και η γυναίκα, έχει δαιμονοποιηθεί ως ένα πλάσμα πονηρό, υστερόβουλο, μοχθηρό, αγνώμον. Λένε πως δεν πιάνεται φίλη, πως εκεί που δεν το περιμένεις θα σε γρατζουνίσει, πως μια μέρα απλά θα φύγει... Τι λένε, όμως, δύο «συγκάτοικοί» της;

Η ηθοποιός Κατερίνα Αντωνιάδου παίζει την Ευτέρπη στη «Λωξάντρα» στο θέατρο Βεάκη. «Την Καλυψώ μου, με το ένα μάτι μπλε, το άλλο μελί και μια μαύρη βούλα στο άσπρο φόντο της, τη βρήκε μια φίλη μου, περίπου 2,5 μηνών, σφηνωμένη σε μηχανή αυτοκινήτου, καλοκαίρι. Υποθέτω –λόγω καλοκαιρίας– θα τρύπωσε εκεί για καταφύγιο, ίσως από επίθεση κάποιου σκυλιού. Έκλεγε δύο μέρες σφηνωμένο, αγριεμένο και βρόμικο. Όταν μου προτάθηκε να το υιοθετήσω, παρέλαβα ένα γατάκι πεντακάθαρο και εμβολιασμένο. Το μόνο που άλλαξα ήταν το όνομά της, από Ίζου, εμπνευσμένο από το βουνό Φούτζι της Ιαπωνίας, σε Καλυψώ. Τώρα είναι περίπου 6,5 μηνών, χαρούμενο, παιχνιδιάρικο και καλόβολο».

Παρόμοια η ιστορία του ηθοποιού και σκηνοθέτη Γιώργου Νανούρη και της Νταίζης. «Τη βρήκαν δυο καλές μου φίλες, η Μαργαρίτα Μυτιληναίου και η Κατερίνα Μαρκαδάκη. Νιαούριζε μέσα σε καπό αυτοκινήτου. Την είδα στο Facebook και ζήτησα να την πάρω δοκιμαστικά για μία εβδομάδα – γιατί δεν είχα γάτα ποτέ πριν, μόνο σκύλους. Την τρίτη μέρα τούς είπα ότι θα την κρατήσω. Την έβγαλα Νταίζη από το όνομα της Μαργαρίτας. Γεννήθηκε περίπου 7 Ιουλίου του 2018». Και πώς ήταν η μετάβαση από σκύλο σε γάτα; «Μοιάζει πανεύκολο. Δεν χρειάζεται βόλτα, της αρέσει να μένει μέσα στο σπίτι. Είναι πολύ απλό και εύκολο να έχεις ένα γατάκι, και σου δίνει τόσα πολλά». Το επιβεβαιώνει και η Κατερίνα: «Η αγαπημένη μας συνήθεια είναι να κοιμόμαστε ανελλιπώς τα βράδια μας αγκαλιά και να νιώθει η μια τους παλμούς της άλλης. Δεν μπορώ να παραβλέψω βέβαια και το κρυφτο-κυνηγητό τα βράδια, μέσα σε ένα δυαράκι, όπου πηδάει με το κουτσό ποδαράκι της όπου βρει, χωρίς να την εμποδίζει τίποτα».

Κομψές, διακριτικές και κυρίες, οι γάτες σε μαθαίνουν πως η κομψότητα είναι αρετή, η ελευθερία δικαίωμα, η ανεξαρτησία υποχρέωση και τα χάδια αποδεκτά όταν θέλουν και οι δύο. «Η Νταίζη είναι πολύ παιχνιδιάρα, κάτι που λείπει από τη ζωή μου, και δεν κρατάει μούτρα και κακίες. Έχει πολύ καλό χαρακτήρα» λέει ο Γιώργος. «Πράγματι, η γάτα είναι κάπως παρεξηγημένη ως προς τον χαρακτήρα της. Για να είμαι ειλικρινής, δεν νομίζω ότι μια γάτα θα μπορούσε να μου μάθει κάτι παραπάνω από έναν άνθρωπο – με συναίσθηση. Φυσικά και ο άνθρωπος παρεξηγημένο ον είναι και ταυτόχρονα το μεγαλύτερο κτήνος ολόκληρου του οικοσυστήματος. Όμως πάντα από τους –κατάλληλους– ανθρώπους μαθαίνουμε, προχωράμε και διορθωνόμαστε. Μην ξεχνιόμαστε από τι ον ήρθαμε σε αυτόν τον κόσμο. Απαντώ όμως με σιγουριά ότι η Καλυψώ μου μου έχει βγάλει όλη την κρυμμένη μου τρυφερότητα» λέει η Κατερίνα.

Σε μια χώρα με 3 εκατομμύρια αδέσποτα (μετριοπαθείς υπολογισμοί) το να πληρώσεις για να αγοράσεις ένα κατοικίδιο δεν είναι κουταμάρα, είναι ανευθυνότητα. Υποκινείς ένα ύποπτο εμπόριο, όπου χιλιάδες ζώα αντιμετωπίζονται ως αναπαραγωγικές μηχανές, και τη διακίνηση μαύρου χρήματος.

Τις γοητευτικές εκδοχές του περιπλανώμενου σκύλου-αλήτη κατέρριψε ο Λουκάνικος, που όταν η επανάσταση τελείωσε, το μόνο που ήθελε ήταν ένα ζεστό σπίτι να αράξει. Οπότε την επόμενη φορά που κάποιος αλητάκος σε ακολουθήσει, πριν του κλείσεις την πόρτα, σκέψου πως μπορείς να του σώσεις τη ζωή κι εκείνος να ανταποδώσει.

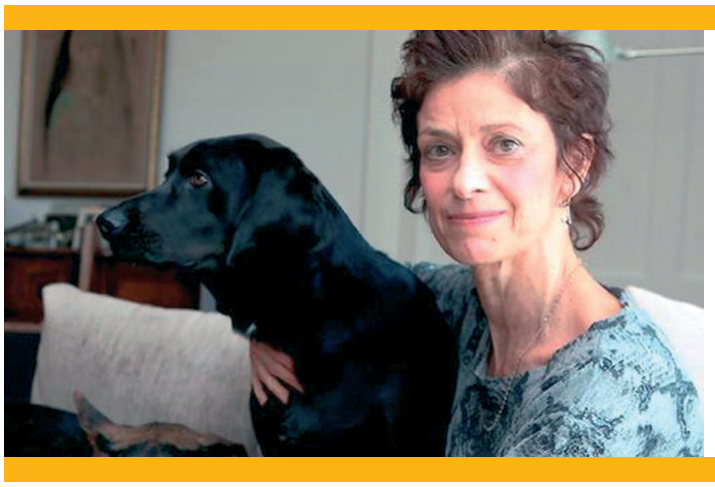

Ειρήνη Μολφέση, πρόεδρος της Πανελλήνιας Φιλοζωικής Ομοσπονδίας

Υιοθεσίες αδέσποτων ζώων στο εξωτερικό

Σε μια χώρα με 3 εκατομμύρια (μετριοπαθείς υπολογισμοί) αδέσποτα ζώα στα αζήτητα, οι υιοθεσίες ελληνικών αδέσποτων στο εξωτερικό είναι μια μικρή ανάσα ελπίδας, όμως κάποιοι πολεμούν τις υιοθεσίες εκτός Ελλάδας, σκορπώντας φήμες για σκοτεινά κίνητρα και κέρδη. Η πρόεδρος της Πανελλήνιας Φιλοζωικής Ομοσπονδίας (ΠΦΟ), Ειρήνη Μολφέση, βάζει τα πράγματα στη θέση τους.

Πώς προέκυψε η ανάγκη να υιοθετούνται αδέσποτα ζώα από την Ελλάδα στο εξωτερικό;

Από την αδυναμία να απορροφηθούν στην Ελλάδα. Για μένα, το αληθινό ερώτημα είναι το ανάποδο: γιατί εισάγονται τόσα ζώα, όταν έχουμε υπερπληθυσμό κατοικιδίων;

Εξηγήστε μας τι είναι το TRACES και τι σχέση έχει με τις υιοθεσίες.

TRACES σημαίνει Trade Control and Expert System. Είναι η ευρωπαϊκή πλατφόρμα ιχνηλάτησης των μεταφορών παραγωγικών ζώων και ζωικών προϊόντων. Από το 2015 είναι υποχρεωτική η χρήση της και για τα ζώα συντροφιάς αν, για οποιονδήποτε λόγο, ταξιδεύουν χωριστά από τον ιδιοκτήτη τους. Τα ζώα που μεταφέρονται σε οικογένειες εκτός Ελλάδας εμπίπτουν σε αυτή την κατηγορία. Στο σύστημα εγγράφονται τα στοιχεία του ζώου (μικροτσίπ, εμβόλια κ.λπ.), του αποστολέα, του αποδέκτη, και κάθε λεπτομέρεια της μετακίνησης, ενώ ενημερώνονται οι κτηνιατρικές υπηρεσίες της χώρας άφιξης. Το πρόβλημα δημιουργείται επειδή οι ελληνικές κτηνιατρικές υπηρεσίες δεν εκδίδουν κωδικούς TRACES για τις μεταφορές ζώων συντροφιάς, ενώ ταυτόχρονα κατηγορούν τις φιλοζωικές οργανώσεις για παράνομη μετακίνηση ζώων επειδή ταξιδεύουν χωρίς τον κωδικό.

Εξηγήστε μας τις αγγελίες που κατά καιρούς συμπληρώνουν δικογραφίες με πωλήσεις αδέσποτων ζώων από την Ελλάδα στο εξωτερικό.

Πιστεύω ότι πρόκειται για το «αντίτιμο υιοθεσίας» (adoption fee), του οποίου η καταβολή είναι υποχρεωτική στο εξωτερικό και σκοπό έχει να εξασφαλίσει ότι ο ενδιαφερόμενος έχει την οικονομική δυνατότητα να φροντίσει το ζώο. Μια συμβολή στα έξοδα της οργάνωσης η οποία έχει εμβολιάσει, στειρώσει, φιλοξενήσει και γενικά φροντίσει το ζώο μέχρι τη στιγμή της υιοθεσίας του. Εάν η προώθηση ενός ζώου γίνεται μέσω σελίδας μικρών αγγελιών, προφανώς η αναφορά στο χρηματικό αντίτιμο είναι απαραίτητη, αλλά δεν πρόκειται για πώληση.

Και τι συμβαίνει με τις κατά καιρούς συλλήψεις φορτίων ζώων σε λιμάνια με προορισμό το εξωτερικό;

Είμαστε ξεκάθαρα, ως ΠΦΟ, υπέρμαχοι των αυστηρών ελέγχων σε οτιδήποτε αφορά την ευζωία των ζώων και θεωρούμε ότι πρέπει να τηρούνται όλες οι προδιαγραφές προκειμένου να μεταφέρονται τα ζώα με ασφάλεια. Όμως θέλω να διευκρινίσω το εξής: Οι συλλήψεις φορτίων στις οποίες αναφέρεστε γίνονται συνήθως κατόπιν κάποιας κακόβουλης καταγγελίας για δήθεν παράνομο εμπόριο. Κατά τον έλεγχο του οχήματος διαπιστώνεται ότι η αποστολή δεν συνοδεύεται από κωδικό TRACES και ακολουθεί αναγκαστική κατάσχεση των ζώων. Όταν, μετά από ταλαιπωρία μηνών, ξεμπερδεύεται η υπόθεση, η είδηση δεν ενδιαφέρει πια τα ΜΜΕ.

Πόσες υιοθεσίες ζώων στο εξωτερικό πραγματοποιούνται κάθε χρόνο;

Υπολογίζουμε μερικές χιλιάδες, χωρίς να έχουμε ακριβή στοιχεία, διότι, για την προστασία τους και αυτή των ζώων που μεταφέρουν, οι φιλοζωικές έχουν πάψει να τα αναφέρουν. Οι κτηνιατρικές υπηρεσίες θεωρούν μεγάλη επιτυχία τους τη μείωση των υιοθεσιών ελληνικών αδέσποτων στην Ευρώπη. Μιλάμε για θλιβερούς ανθρώπους.

Τι κατά τη γνώμη σας ωθεί έναν άνθρωπο, μια οικογένεια, να υιοθετήσει ένα ζωάκι από ξένη χώρα;

Το ίδιο που ωθεί ένα ζευγάρι να υιοθετήσει ένα παιδί από την Αφρική, το Βιετνάμ ή από εμπόλεμη χώρα. Η γνώση ότι αυτή η επιλογή βοηθάει μια κατάσταση. Πολλές φορές πρόκειται για οικογένειες που έχουν επισκεφτεί τη χώρα για διακοπές και τους στοιχειώνει ακόμα η εικόνα των εγκαταλελειμμένων ζώων.

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που προωθεί ζώα προς υιοθεσία στο εξωτερικό;

Όχι βέβαια. Ανά τον κόσμο φιλοζωικοί οργανισμοί διασώζουν ζώα μεταφέροντάς τα από εκεί όπου δεν έχουν πιθανότητες να υιοθετηθούν σε χώρες όπου υπάρχει μεγαλύτερη ζήτηση γι' αυτά. Σε γενικές γραμμές, η ΒΔ Ευρώπη (Αγγλία, Γερμανία, Ολλανδία, Ελβετία, Δανία κ.λπ.) υιοθετεί αδέσποτα από τη Νότια Ευρώπη και τα Βαλκάνια (Ρουμανία, Βουλγαρία, Ελλάδα κ.λπ.), ενώ ΗΠΑ και Καναδάς υιοθετούν σκύλους σωσμένους από τα αποτεφρωτήρια της Ουκρανίας και τις εφιαλτικές φάρμες παραγωγής σκυλίσιου κρέατος της Ασίας. Το ότι σώζονται έτσι μερικές χιλιάδες ζώα μπορεί να μην ακούγεται πολύ εντυπωσιακό, αν σκεφτεί κανείς πόσα ζώα πεθαίνουν στον δρόμο. Όμως κάθε ζωή είναι σημαντική και μοναδική. Κάθε διάσωση τροφοδοτεί την ίδια την έννοια της φιλοζωίας, αυξάνοντας τον αριθμό των πολιτών που νοιάζονται. Κάθε σωσμένο ζώο γίνεται, στη χώρα όπου υιοθετείται, πρεσβευτής. Η ιστορία του διαδίδεται σε έναν κύκλο ανθρώπων, μαθαίνοντάς τους τι συμβαίνει σε άλλα μέρη και ευαισθητοποιώντας τους στη μοίρα των ζώων.

Κάθε σκύλος αξίζει ένα ζεστό σπίτι!

Γεια σου!

.... μπορώ να είμαι δίπλα σου,

να σε νοιάζομαι,

να σε αγαπάω, να σε προσέχω.

Εσύ χάρισέ μου την ελπίδα,

να μην ζω με "αδέσποτα" όνειρα!

Κάθε σκύλος που φιλοξενείται σε καταφύγιο έχει μία μοναδική ιστορία. Εσύ μπορείς να του προσφέρεις το happy end που του αξίζει. Υιοθέτησε τώρα!

Pedigree®

Πρόγραμμα Υιοθεσίας
PEDIGREE®